

Gorzów Wielkopolski, dnia 14 marca 2020 r.

Jacek Niedzielski
Sędzia
Wojewódzkiego Sądu administracyjnego
w Gorzowie Wielkopolskim

Pan
Jan Grzęda
Prezes
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Gorzowie Wielkopolskim

O Ś W I A D C Z E N I E

Jako sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, wykonując obowiązek wynikający z art. 88 a § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 52 ze zm.) w związku z art. 8 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. z 2019 r. poz. 2167 ze zm.), oświadczam, że w ciągu 30 dni nie powstała ani nie ustała żadna z okoliczności wymienionych w art. 88 a § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych. Uwzględniając literalne brzmienie wskazanego przepisu stwierdzam, że jest to oświadczenie wystarczające z perspektywy nałożonego na mnie obowiązku.

Jednocześnie wskazując na art. 178 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym sędzia nie może należeć do partii politycznej, związku zawodowego ani prowadzić działalności publicznej nie dającej się pogodzić z zasadami niezależności sądów i niezawisłości sędziów oświadczam, że nie należę do partii politycznej, związku zawodowego i nie prowadzę działalności nie dającej się pogodzić z zasadami niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

Nadmieniam również, że do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim powołany

zostałem postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 8 marca 2005 r. Z tą też datą objęły mnie ograniczenia wynikające z art. 178 ust. 3 Konstytucji.

Obejmując urząd sędziego złożyłem ślubowanie i zobowiązałem się służyć wiernie Rzeczypospolitej i stać na straży prawa.

Uwzględniając rotę złożonego ślubowania pragnę zauważyć, co następuje:

- nałożony w trybie art. 88 a § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych obowiązek złożenia oświadczenia jest sprzeczny z podstawowymi prawami człowieka, takimi jak: prawo do ochrony życia prywatnego i rodzinnego, wolności przekonań religijnych lub wyznania oraz wolności zrzeszania się wyrażonymi w Konstytucji RP (art. 47, art. 51 ust. 2, art. 53 ust. 7, art. 58 ust. 1), art. 8, art. 9, art. 11 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 7, art. 10 i art. 12 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;

- zgodnie z art. 91 ust. 2 i 3 Konstytucji RP, umowa międzynarodowa, ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową, a prawo Unii Europejskiej jest stosowane bezpośrednio, mając pierwszeństwo w przypadku kolizji z ustawami – uwzględniając powyższe, art. 88a ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, nie powinien być stosowany, jako sprzeczny z ww. umową międzynarodową i prawem UE;

- art. 88a ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych posługuje się pojęciem „zrzeszenie”, nie wskazując jednak jego ustawowej definicji. Jednocześnie określa granice znaczeniowe pojęcia „stowarzyszenie” wężiej niż pojęcia „zrzeszenie”. Oznacza to zatem, że pojęcie „zrzeszenie”, na gruncie ustawy, należy rozumieć tak, jak jest ono rozumiane w języku polskim, czyli jako „organizację skupiającą ludzi jednego zawodu lub mających wspólny cel” – synonim pojęć „organizacja”, „związek”. Pod pojęciem zatem „zrzeszenia” użytym w art. 88 a § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, rozumieć należy wszystkie organizacje i związki zrzeszające ludzi z różnych powodów i dla osiągnięcia różnych celów, np.: organizacje wyznaniowe, hobbistyczne, zrzeszające chorych, miłośników określonej dyscypliny sportu, rozrywki, absolwentów szkół i uczelni, czy osoby przejawiające określoną orientację seksualną, itp. Gromadzenie takich informacji o obywatelach, jak przewidzianych w art. 88a § 1 ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, w szczególności o przynależności do stowarzyszeń sędziowskich, wykracza poza zakres demokratycznego państwa, określonych przepisem art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, który stanowi, iż „ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych

wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.”

Wymóg taki stanowi zatem nadużycie prawa, którego jako sędzia nie mogę akceptować.

Pragnę jednocześnie dodać, że Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego w piśmie z dnia 12 marca 2020 r., nr WIS.070.2020, skierowanym do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych wskazał na szereg zagadnień mogących budzić zastrzeżenia zarówno w zakresie ich zgodności z Konstytucją, jak i europejskimi standardami ochrony danych osobowych.

I tak Prezes NSA zwrócił uwagę, że „...art. 88a p.u.s.p. budzi istotne zastrzeżenia z punktu widzenia jego hierarchicznej zgodności z przepisami Konstytucji RP, Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE...”

Wskazał również, iż „opublikowanie w dostępnym w Internecie BIP oświadczeń sędziów stanowi formę publicznego przetwarzania ich danych osobowych i tym samym ogranicza prawa do prywatności. Konkretny sędzia zostanie bowiem powiązany z przynależnością do konkretnych zrzeszeń, co może prowadzić w prosty sposób do publicznego ujawnienia informacji o jego światopoglądzie społecznym czy politycznym, zainteresowaniach, interesach majątkowych, życiowych i wielu innych danych wchodzących w sferę ochrony życia prywatnego i rodzinnego. Nie są to informacje związane ze sprawowaniem urzędu sędziowskiego, a w przypadku wielu z nich nie występuje interes publiczny uzasadniający ich ujawnienie.”

Dalej podkreślił, że „nadmiernym uproszczeniem byłoby twierdzenie, że działalność sędziów w różnego rodzaju zrzeszeniach generalnie nie daje się pogodzić z zasadami niezależności sądów i niezawisłości sędziów w rozumieniu art. 178 ust. 3 Konstytucji i dlatego wymaga kontroli państwowej i społecznej. Sędzia jest bowiem – tak jak każdy człowiek i obywatel – podmiotem wolności i praw

konstytucyjnych, a więc niewątpliwie przysługuje mu ochrona prawa do prywatności, która może być ograniczona – co warto podkreślić – tylko w niezbędnym zakresie. Jeżeli zaś sędzia, korzystając ze swoich wolności lub praw, prowadzi działalność budzącą wątpliwości z punktu widzenia zasad niezależności sądów i niezawisłości sędziów, to obecnie obowiązujące prawo przewiduje procedury, w ramach których sprawa taka może być wyjaśniona, a sędzia poddany stosownej odpowiedzialności prawnej.”

Jak trafnie wskazał Prezes NSA „zastosowanie art. 88a § 4 p.u.s.p. może prowadzić do naruszenia wspomnianych konstytucyjnych praw podmiotowych sędziów, a w konsekwencji do możliwej odpowiedzialności odszkodowawczej za niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej (art. 77 ust. 1 Konstytucji).”

Kończąc pragnę oświadczyć, że w okresie pełnienia stanowiska sędziego, nie byłem zatrudniony lub delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości. Nie łączą mnie żadne stosunki towarzyskie z pracownikami Ministerstwa Sprawiedliwości. Nie podpisywałem list poparcia dla osób ubiegających się o członkostwo w nowoutworzonej Krajowej Radzie Sądownictwa. Nie starałem się o jakikolwiek awans zawodowy lub rekomendację tak ukształtowanego organu. Wyjaśnienie to składam w świadomości, iż w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 19.11. 2019 r. oraz orzeczeń Sądu Najwyższego odwołujących się do wskazanego judykatu, okoliczności te mogłyby wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do mojej niezależności od władzy politycznej.

na oryginale
właściwy podpis